

ubolewamy iż tego zmienić nie możemy, kiedy pierwsi występaliśmy przeciwko wyzywaniom z jakiegokolwiek pochodzący strony i na nie użalaliśmy się." *Nordd. A. Z.*, w tym sporze zapomnia o jednej okoliczności, mianowicie, że całe Niemcy nie są jeszcze państwem, a nawet nie są związkiem politycznym państw.

Tymczasem powstał spór pomiędzy Związkiem północno-niemieckim, a raczej Prusami i wielkim księstwem hesko darmsztadzkiem. Dziennik urzędowy *Darmst. Ztg* obstaje przytem, że parlament celny niemiecki przekroczył swą władzę uchwalając wniosek p. Bambergera, który jest przeciwny traktatowi związkowo-celnemu, mieszając się do sprawy niestałych podatków w Hesji. Dzienniki paryżkie zapewne niezaniedbają wyzyskać tego sporu.

Mémorial diplom. donosząc, że cesarz i cesarzowa austriaccy zaniechali projekt odwiedzenia w ciągu tego lata Paryża, za powód tego podaje osłabione zdrowie cesarzowej Elżbiety.

Na piątkowym porannym posiedzeniu izby deputowanych wiedeńskiej rady państwa, zakończone zostały ogólne rozprawy nad propozycjami finansowymi a pomiędzy innemi nad opodatkowaniem kuponów od długu państwa, a na wieczornym posiedzeniu rozpoczęły się rozprawy szczegółowe. P. Beust przemawiając w charakterze deputowanego, zaklinał izbę, aby obostrzeniem tego środka, przed koniecznością którego uchyla czoło, nie utrudniała już i tak z powodu tego podatku, przykrego stanowiska ministra spraw zagranicznych względem zagranicy, i dowodził, że mylnie niektórzy całą winę za smutny stan finansowy zwalają na pojednanie z Węgrami, gdyż gdyby to pojednanie nie nastąpiło, jużby dotąd Austria musiała zaciągnąć kilka pożyczek, w jak najgorszych warunkach. Większość komisji, oświadczając się za wyższem opodatkowaniem kuponów, dowodzi, iż przez tę niewielką stratę, wierzyciele zyskają większe zapewnienie odebrania swego kapitału. Opinia publiczna oświadcza się za ustanowieniem podatku od kuponów tylko na jeden rok, a następnie osiągnięciem równowagi w budżecie za pomocą reform finansowych. Chodzi tylko o to, czy wprowadzone reformy polityczne i administracyjne o tyle ustają się w takim przeciągu czasu, aby odpowiednie reformy finansowe z pożytkiem mogły być wprowadzone. W każdym razie rezultat obecnie toczących się rozpraw w wiedeńskiej radzie państwa, będzie bardzo ważnym dla przyszłości Austrii. Na posiedzeniu sobotnim izby deputowanych przyjęty został

wniosek mniejszości co do zjednoczenia z małym wyjątkiem wszystkich długów Cislitawji w jeden dług. — Pojednanie pomiędzy Węgrami a Krocją, jak można wnosić z układów odpowiednich delegacji, nie jest wcale blizkie. Co do budżetu, reprezentacji Kroacji na sejmie i w delegacjach, sprawa została załatwiona, ale kiedy Węgry stanowczo dopominają się Fiume, Krocja nie chce ustąpić tej swojej perły i pozostaje jako jedyny sposób pogodzenia, uznanie tego miasta, za miasto wolne, tak jak Triest. Nie mało też kłopotów ministerstwu węgierskiemu sprawiają rumuni siedmiogrodzcy i stronnictwo radykalne, które za pośrednictwem p. Madarasz, złożyło do sejmu petycję z kilkoma tysiącami podpisów, żądając całkowitego przywrócenia praw z 1848 r.

W Niderlandach nowy gabinet, składający się z samych liberalnych żywiołów, już się ukonstytuował i na dzień jutrzejszy zwołał posiedzenie stanów. P. Thorbecke, który zajmował się zebraniem gabinetu, nie wszedł do jego składu.

W Szwecji, z czterech ministrów, którzy jeszcze w kwietniu podali się do dymisji, dwóch, mianowicie spraw zagranicznych i spraw wewnętrznych, otrzymało następców, ministrowie zaś wojny i skarbu pozostali na swych stanowiskach.

Opozycja w angielskiej izbie gmin korzystała z ferij zielonoświątkowych i za pomocą meetiugów starała się zjednać sobie poparcie kraju. Po świątkach bil p. Gladstone, dotyczący zawieszenia obsadzania beneficjów w Irlandji, przyjęty został na posiedzeniu izby gmin ukonstytuowanej w tajny komitet i nie przeszkadza już przyjęciu go w trzecim odczytaniu. — Według ostatniej depechy generała Napier, wszystkie wojska wyprawy abisyńskiej w dniu 20 maja (1 czerwca) miały wsiąść na statki, z wyjątkiem oddziału pozostawionego w Zoula, który jednak jest dość silny, gdyż składa się z saperów bombajskich i madraskich, dwóch pułków piechoty krajowej, wszystkich kompanij robotniczych i oddziału *coolisów* bengalskich. W jakim celu pozostawiony został ten oddział — depeza wcale nie wspomina.

Sprawa tunetańska nakoniec została załatwiona; bej udzielił wszelkie wymagane zadośćuczynienia Francji i zgodził się na ustanowienie europejskiej komisji finansowej do pobierania dochodów rejencji i ich rozdziału pomiędzy wierzycielami. W skutku tego zerwane stosunki dyplomatyczne pomiędzy Francją i Tunisem, zostały przywrócone.

wozdanie — dziś tylko notujemy, że główną wygraną na wczorajszych gonitwach otrzymał koń p. Rzewuskiego.

Po skończonych wyścigach publiczność rozdzieliła się na rozmaite grupy: jedni pojechali do łażeniowskiego parku na cudne powietrze i na śpiew słowików — drudzy podążyli zwiększyć i tak już mnogi tłum słuchaczy Bilsego w Dolinie Szwajcarskiej — inni wreszcie, rozpierzchli się po Eldorado, francuzkiem Kassynie, Alkazarze i Tivoli, gdzie codziennie gromadzą się setki ciekawych widzów.

Znaczna też część publiczności, przybyła wczoraj do wielkiego teatru, gdzie przedstawiano piękny balet „Marco Spada”. P. Stefańska, która pierwszy raz po powrocie z Petersburga ukazała się na scenie, powitano sympatycznym oklaskiem — a oznaki współczucia i admiracji zdwoiły się podczas wykonania przez tę utalentowaną tancerkę, ślicznych *pas*, w jakie obfituje ta obszerna, trudna, lecz wdzięczna rola.

Około godziny piątej z południa, cała ulica Chłodna z obydwoh stron rogatki Wolskich, natłoczona była literalnie przez masę starozakonnych, należących przeważnie do najniższych sfer żydowskiej ludności tutejszej. Powodem takiego natłoku i nadzwyczajnego ożywienia — był przejeżdżający tą drogą najstarszy znaczeniem rabin w królestwie, z miasta Rawy, który odwiedziwszy Warszawę, wczoraj odjechał, odprowadzony przez tłumy gorliwych współwy-

znawców. Wracająca z *Prado* publiczność, jeszcze spotykała gęste masy izraelitów zalegające tę część ulicy, przez którą dawno już przetoczył się powóz uczzonego rabina.

A propos Prada!.. Któż z warszawian nie pomni wielkiego powodzenia, jakim cieszył się długo sławny ogród Ohma za rogatką Wolską leżący. Któż nie pamięta, że w tym ogromnym parku, oprócz muzyki, zabaw tańczących, godów weselnych — w zimie i w lecie, szlichtady i dorożki, zwoziły masę gości — na uczy lub spacer, stosownie do pory roku. Otóż, to miejsce, zamknięte przez lat kilka — otworzyło się obecnie, zmartwychwstawszy pod staranną ręką nowego posiadacza, który odświeżywszy i salę i ogród, z gustem i komfortem nawet, zaprowadził tam orkiestrę, urządził bezpłatne gimnastyki dla dorosłych i dla dzieci oddzielnie, zaopatrzył bufet, szpizarnię i piwnicę, a nawet urządził elegancki buduar dla dam chcących poprawić toaletę — a wszystko to zawarł w pośród najczystszej, prawdziwie wiejskiego powietrza, jakiego nie spotyka się w innych, bliżej miasta leżących ogrodach. Ależ bo ten ogród po-Ohowski, zajmuje przestrzeń ogromną! Długa alea, wzdłuż niego idąca, przecina pola zasiane zbożem, po mostach przerzuca się za sadzawki, ciemnieje w kępach drzew, otoczonych altaną, niknie nawet w lesie wysokopiennym, zarosłym trawą, wśród którego w gnieździe klekoczą sympatyczne bociany! Chóry

Telegramy
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.
Wiedeń, 24 maja (5 czerwca). Książę Napoleon stanął tu wieczorem i był przyjmowany przez ambasadorów francuzkiego i włoskiego.

Florence, 24 maja (5 czerwca). Izba prowadziła dalej rozprawy nad podatkiem dochodowym. Minister skarbu proponował uwolnienie od podatku renty, znajdującej się za granicą i wystawionej z wymienniem nazwiska.

Wiedeń, 26 maja (7 czerwca). Książę Napoleon wczoraj oglądał ciekawości, przyjmował rewizytę cesarza i arcyksiążąt, wizytę p. Beusta, a dziś był na obiedzie u dworu. Słychać, że książę zamysła przedłużyć swój pobyt o 8 dni.

Bukareszt, 26 maja (7 czerwca). Senat przyjął prawo o organizacji wojska. W izbie, Negura zapowiedział interpelację dotyczącą rozbiorzenia gwardji narodowej.

(Correspondens Bureau.)

Wiadomości telegraficzne

* *Paryż, 3 czerwca (22 maja).* *Monitor* wieczorny donosi, że cesarz przydywał na radzie ministerjalnej, która była już odwołaną z powodu niedyspozycji jego cesarskiej mości. — Według wiadomości urzędowych z Tunisu z 30-go maja, bej tunetański ratyfikował umowę zawartą z Francją, skutkiem czego konsul francuzki zawiązał na nowo stosunki dyplomatyczne z rządem tunetańskim. — Cesarz uda się prawdopodobnie 20-go czerwca do obozu pod Chalons. (*Wolff's T. B.*)

* *Paryż, 5 czerwca (24 maja).* *Monitor* wieczorny powiada w swym przeglądzie tygodniowym: List od beja tunetańskiego, doręczony konsulowi francuzkiemu, wynurza ubolewanie z powodu chwilowego zerwania stosunków dyplomatycznych, wyraża życzenie wznowienia takowych na dawnej stopie przyjacielskiej i zgadza się na mianowanie komisji finansowej, której powierzone będzie uregulowanie wzajemnych interesów. (*Cor. Bür.*)

* *Paryż, 5 czerwca (24 maja).* Powiadają, że cesarz nie przyjął zaproszenia na wystawę w Hawrze. (*Wolff's T. B.*)

* *Paryż, 5 czerwca (24 maja).* Niektóre dzienniki donoszą, że ambasadorowie francuzcy w Petersburgu i Rzymie, baron Talleyrand i p. de Sartiges, spodziewani są tu wkrótce. — Sprawozdanie budżetowe ma być złożone w ciele prawodawczem jutro lub

słowików, śpiewają tu ciągle, jakby odpowiadając dźwiękom orkiestry dolatującej tu z głównego, przed-bufetowego ogrodu. Zdaje się, że publiczność oceniła już te wszystkie przymioty nowego *Prado*, albowiem tłumnie zbierać się w nim zaczyna, a wczoraj spotkaliśmy tam około 800 osób słuchających muzyki, jedzących śmietanę i spacerujących po lasku. Szczególniej w dniu powszednie, dla towarzystwa pragnącego podwieczorkować lub obiadować na murawie pod cieniem drzew rozłożystych, w sąsiedztwie bocianów i słowików, „*Prado*” będzie nieporównanem miejscem! Najromantyczniejszym głowom stanie się tam zadość, a i wybrédne żołądki, w kolosalnej kuchni miejscowej znajdą pociechę...

Zakończając tę rozpierzchniętą jak wczorajsza ludność Warszawy kronikę, dodamy jeszcze ciekawą bardzo, z dobrego źródła otrzymaną wiadomość, że w tych dniach został zawarty kontrakt z p. Merellim, co do przyszłej opery włoskiej u nas. Sezon jej zacznie się w grudniu i będzie trwał do 3 (15) kwietnia. Kontrakt zapewnia udział panny Artôt podczas całego sezonu; oprócz niej będą dwie primadonny *soprano* i jedna *prima-donna contra-alto*. Jako tenor, ma być zaangażowany p. Stanio, który w ciągu trzech lat miał wielkie powodzenie na teatrze w Barcelonie, a który obecnie śpiewa w Londynie

Al.

